

දානියෙල්ගේ පොත - අංක හතළිස් දෙක

සම්බන්ධක සබැඳි

Jeff Pippenger

2024-01-06

බෞද්ධ ජාතිකයන් සම්බන්ධක සබැඳියක් වූ අනාගතවක්තාවරයෙකි.

"ප්‍රකාශක යොහන් මෙම යුග දෙක අතර සම්බන්ධක බැඳියාව වූයේය. දෙවියන්වහන්සේගේ නියෝජිතයා ලෙස ඔහු ඉදිරියට නැඟී, ව්‍යවස්ථාව සහ ප්‍රකාශකයන් ක්‍රිස්තියානි යුගයට ඇති සම්බන්ධය පෙන්වීය. ඔහු වඩා මහත් ආලෝකයකින් අනුගමනය කරනු ලැබිය යුතු සුළු ආලෝකය වූයේය. යොහන්ගේ මනස ශුද්ධාත්මයාණන් විසින් ප්‍රබෝධමත් කරනු ලැබුවේ, ඔහු තම ජනතාව මත ආලෝකය විහිදුවනු පිණිසය; එහෙත් යේසුස්වහන්සේගේ ඉගැන්වීමෙන් හා ආදර්ශයෙන් නික්මුණු ආලෝකය තරම් පැහැදිලිව වැටුණු මනුෂ්‍යයා මත තවත් කිසි ආලෝකයක් කිසිදා බැබළී නැත, නැතහොත් කිසිදා බැබළෙන්නේ ද නැත. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සහ උන්වහන්සේගේ මෙහෙවර, සෙවණැලිමය පූජා තුළ පූර්වරූපිත කර තිබුණද, ඉතා අපැහැදිලිවම තේරුම්ගෙන තිබුණේය. ගැලවුම්කරු තුළින් ලැබෙන අනාගත, අමරණීය ජීවිතය ගැන යොහන්ට පවා සම්පූර්ණ අවබෝධයක් නොතිබුණේය." The Desire of Ages, 220.

යේසුස්වහන්සේ ද සම්බන්ධක සන්ධාන කෙරෙන නඹවරයෙකු වූ සේක.

"ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ පොළොවෙන් ස්වර්ගයට යන මාර්ගය පෙරමුණ ගෙන විවර කළ සේක. උන්වහන්සේ එම ලෝක දෙක අතර සම්බන්ධක බැඳියාව වන සේක. උන්වහන්සේ දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රේමයත් පහත් වී පැමිණීමත් මනුෂ්‍යයා වෙත ගෙන එන සේක; තවද උන්වහන්සේගේ පුණ්‍යගුණයන් කරුණකොටගෙන මනුෂ්‍යයා දෙවියන්වහන්සේගේ සමාදානයට මුහුණ පෑම පිණිස ඉහළට ඔසවා ගෙන යන සේක. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මාර්ගයද, සත්‍යයද, ජීවිතයද වන සේක. පවිත්‍රකමත් ශුද්ධත්වයත් ඇති මාර්ගයේ, වේදනාකාරීවද මන්දගාමීවද, පියවරෙන් පියවර, ඉදිරියටත් ඉහළටත් අනුව යාම දුෂ්කර කාර්යයකි. නමුත් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ දේවිය ජීවිතයේ ඉදිරි සෑම පියවරකදීම නව ශක්තියක් දේවිය බලයත් ප්‍රදානය කිරීම පිණිස ප්‍රමාණවත් සැපයුම සකස් කර තිබෙන සේක. මේ වනාහි කාර්යාලයේ අත්වල සිටින සියල්ලන්ම කැමතිව සිටින, හා අත්‍යවශ්‍යයෙන්ම තිබිය යුතු, එම දැනුම හා අත්දැකීමය; නැතහොත් ඔව්හු දිනපතා ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ කාරණයට නින්දාව ගෙන එති." Testimonies, volume 3, 193.

යොහන් බෞද්ධ ජාතිකයන්ගේ අනාගතවාණිමය සේවාවට, භූමිකයේ යුගවිධානය ස්වර්ගීය ශුද්ධස්ථානය සමඟ සම්බන්ධ කිරීම අනුළත් විය. යොහන් පළමුවරට යේසුස්ව දුටු විට ඔහු පැවසූ පළමු වචන වූයේ:

පසුදින යොහන්, යේසුස් තමන් වෙත පැමිණෙමින් සිටින බව දැක, "ලෝකයේ පාපය ඉවත් කරනු ලබන දෙවියන්වහන්සේගේ බැටළු පැටවා බලව!" යයි කීවේය. යොහන් 1:29.

එහෙත් , යොහන් පු රානන ඉග් රායෙලයෙන් ආත් මි ක ඉග් රායෙලය වෙත සි දු වන මාර්ග හඳු නා දක් වනු ලැබී ය යු තු වූ නමුත් , එම මාර්ග ව පි ළි බඳ ඔහු ගේ අවබෝධය ති බු ණි .

ක්රිස්තුස් වහන්සේ යොහන් ගැන සාක්ෂි දක්වමින් මෙසේ පැවසූ සේක: “එසේ නම්, ඔබ සැම පිටතට ගියේ කුමක් දැකීම සඳහා ද? අනාගතවක්තෘවරයෙකු ද? එසේය, මම ඔබ සැමට කියමි, අනාගතවක්තෘවරයෙකුටත් වඩා උතුම් තැනැත්තෙකි.” යොහන් අනාගත සිද්ධීන් පූර්වයෙන් ප්‍රකාශ කිරීමට වූ අනාගතවක්තෘවරයෙකු පමණක් නොවීය; ඔහු පොරොන්දුවේ දරුවෙකු වූ අතර, උපතේ සිටම ශුද්ධාත්මයෙන් පූර්ණ වූයේය, තවද ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ පිළිගැනීම සඳහා ජනතාවක් සූදානම් කරමින් ප්‍රතිසංස්කාරකයෙකු වශයෙන් විශේෂ කාර්යයක් ඉටු කිරීමට දෙවියන්වහන්සේ විසින් පත් කරනු ලැබූයේය. අනාගතවක්තෘ යොහන්, එම යුග දෙක අතර සම්බන්ධක සම්බන්ධිය විය.

යුදෙව්වරුන්ගේ ආගම, ඔවුන් දෙවියන්වහන්සේගෙන් ඉවත්ව ගිය බැවින්, බොහෝ දුරට චාරිත්‍රවලින් සමන්විත වූයේය. යොහන් යනු ඊට වඩා මහත් ආලෝකයකින් අනුගමනය කරනු ලැබිය යුතු කුඩා ආලෝකය වූයේය. ඔහු ජනතාවගේ සම්ප්‍රදායන් කෙරෙහි තිබූ විශ්වාසය කම්පා කරවමින්, ඔවුන්ගේ පව් ඔවුන්ට සිහිකරවමින්, ඔවුන් පසුතැවිල්ල කරා ගෙන යා යුතු වූයේය; එසේය නම්, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ කාර්යය අගය කිරීමට ඔවුහු සූදානම් වන්නෝය. පරම්පරා ගණනාවක් පුරා ව්‍යාප්ත ඉගැන්වීම් මගින් සත්‍යවන්න යුදෙව්වරුන්ගේ සිත් මත රැස්වෙමින් තිබූ අන්ධවිශ්වාසය සහ අන්ධකාරය ඉවත් කරනු වස්, දෙවියන්වහන්සේ ආනුභාවයෙන් යොහන්ට ප්‍රකාශ කළසේක, එසේ ප්‍රොෂේතයා ආලෝකමත් කළසේක.

යේසුස් වහන්සේ අනුගමනය කළ, උන්වහන්සේගේ අද්භූත කාර්යයන් දුටු, උන්වහන්සේගේ දේවිය උපදේශන පාඩම් ඇසූ, සහ උන්වහන්සේගේ නොල්වලින් වැටුණු සැනසීම දෙන වචන ඇසූ ඉතාම සුළු ගෝලයා පවා යොහන් බෞද්ධත්වයට වඩා විශේෂ වරප්‍රසාද ලත් විය; මක්නිසාද ඔහුට වඩා පැහැදිලි ආලෝකයක් තිබුණි. ලෝකයේ ආලෝකය වන උන්වහන්සේ මගින් සන්නිවේදනය කරන ලද, සහ කරනු ලබන, ආලෝකය හැර, පාපී, වැටී ගිය මනුෂ්‍යයාගේ බුද්ධිය මත වෙන කිසි ආලෝකයක් දීප්තිමත් වී නැත, හෝ කවදාවත් දීප්තිමත් නොවනු ඇත. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේත් උන්වහන්සේගේ මෙහෙවරත් සෙවනාලිමය පූජා මගින් ඉතා අදුරෙන් පමණක් අවබෝධ කරගෙන තිබුණි. යොහන් පවා සිතුවේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ රාජ්‍යය යෙරුසලමේදී වන්නේය, සහ උන්වහන්සේ තාවකාලික රාජ්‍යයක් ස්ථාපිත කරනු ඇතැයි, එහි විෂයයන් ශුද්ධවත්තයන් වන බවය.” Review and Herald, April 8, 1873.

ප්‍රේරිත පාවුල් ද, සත්‍ය වශයෙන් සිදු වූ දේ ආත්මික තත්ත්වයට මාරුවීමෙහි අනාවැකිමය යෙදුම් හඳුනා දැක්වීමට නියමිතව සිටි, සම්බන්ධක සබැඳියක් වූ අනාගතවක්තෘවරයෙකි. සැබෑ යෙරුසලම තවදුරටත් අනාවැකියේ යෙරුසලම නොවන බව ඔහු තේරුම්ගත්තේය, මක්නිසාද එය එවිට ස්වර්ගීය යෙරුසලම වෙත මාරුවී තිබූ බැවිනි.

මෙම හගාර් අරාබි යේ පි හි ටි සී නායි කන් දය; ඇය දැනට ඇති යෙරු සලමට සමා වන අතර, ඇගේ දරු වත් සමඟ දාසත් වයේ සි ටි යි . එහෙත් ඉහළ නි බෙන යෙරු

නි දහස් ය; ඇය අප සි යල් ලන් ගේ මාතාවය. ගලානි 4:25, 26.

අප විසින් සලකා බලමින් සිටි 2 තෙසලෝනික 2 වන පරිච්ඡේදයේ, ආත්මික පාප්වාදී රෝමය ක්‍රි.ව. 538 වර්ෂය දක්වා සිංහාසනයට ආරෝහණය වීම වැළැක්වූ බලය වශයෙන් සැබෑ අර්ථයෙන් පැහැත් රෝමය පාවුල් හඳුනා දුන්නේය. එම පරිච්ඡේදය තුළ, දෙවියන්වහන්සේගේ මාලිගාවේ අසුන්ගෙන සිටින "පාපයේ මනුෂ්‍යයා" යනු දානියෙල් 11 වන පරිච්ඡේදයේ 36 වන පදයේ දානියෙල් හඳුනා දුන් එම "රජු" ම බවද ඔහු හඳුනා දක්වයි. දානියෙල් 11 වන පරිච්ඡේදයේ අවසාන පද හයෙන් සඳහන් "උතුරේ රජු" පාප්වාදය බවට ඇති සාක්ෂිය, 1989 දී දැනුම වැඩිවීමෙන් ආරම්භ වූ Future for America විසින් භාවිත කළ සත්‍යයේ රාමුව ස්ථාපිත කිරීම සඳහා ප්‍රධාන යතුර බවට පත්විය.

එම අධ්‍යායයේම, පාවුල්, පාප් පදවියේ උදාව නැවැත්වීම සඳහා අහිතකර ජාතික රෝමය කළ ක්‍රියාව හඳුනා දක්වා, අහිතකර ජාතික රෝමය ඉවත් කරනු ලබන කාලය තෙක් එය එසේ පවතින බවත්, එබැවින් දානියෙල්ගේ පොතෙහි "දෛනිකය" යනු අහිතකර ජාතික රෝමය බවත් හඳුනා දක්වා ඇත. එම සත්‍යය, 1798 දී දැනුම වැඩිවීම උත්පාදනය කළ සත්‍ය රාමුව ස්ථාපිත කිරීමට අතිශය මූලික යතුර බවට පත්විය.

විලියම් මිලර්ගේ ඉතිහාසයේදී, ෆිලඩෙල්ෆියානු ව්‍යාපාරයෙන් ලාඕදිසියානු ව්‍යාපාරයට සංක්‍රමණයක් සිදුවීමට නියමිතව තිබූ අවස්ථාවේ, එම පණිවිඩය ප්‍රකාශ කරනු ලැබීය. Future for America හි ඉතිහාසයේදී, ලාඕදිසියානු ව්‍යාපාරයකින් ෆිලඩෙල්ෆියානු ව්‍යාපාරය වෙත වන සංක්‍රමණය දැන් සිදුවෙමින් පවතී.

2 තෙසලෝනිකයන් තුළ පාවුල් ඉදිරිපත් කළ, සත්‍යශබ්ද අර්ථයෙන් වූ අජාතික රෝමයෙන් ආත්මික පාප්වහන්සේගේ රෝමය දක්වා වන සංක්‍රාන්තිය හඳුනා දුන් සත්‍යය, මිලර්ගේ අනාගතවචනමය අවබෝධයේ රාමුව බවට පත් විය. යොහන් බවතීස්ත සහ පාවුල් දෙදෙනාම සත්‍යශබ්දයෙන් ආත්මිකත්වයට වන සංක්‍රාන්තිය විස්තර කිරීම සඳහා උත්ථාන කරනු ලැබූහ. විලියම් මිලර් යොහන් බවතීස්ත විසින් පූර්වලක්ෂණය කරනු ලැබූ අතර, ඔහුගේ කාර්යයේදී, යොහන් හඳුනා දෙන පිණිස උත්ථාන කරනු ලැබූ එම සංක්‍රාන්තිය වන අජාතික රෝමය සහ පාප්වහන්සේගේ රෝමය අතර සම්බන්ධතාවය සහ සංක්‍රාන්තිය ඔහු හඳුනාගැනීම අත්‍යවශ්‍ය වූයේය.

දානියෙල්ගේ පොතෙහි "දෛනිකය" පිළිබඳ සඳහන් කිරීම් පහක් ඇත; ඒවා සෑම විටම පෝෂ්ඨික බලයේ සංකේතයකට පෙරාතුවම පැමිණේ. අපි සලකා බලන භවිෂ්‍යවාණිමය සංක්‍රාන්ති පසුබිම තුළ, එම සඳහන් කිරීම් පහම සත්‍ය රෝමයෙන් ආත්මික රෝමයට වන සංක්‍රාන්තිය අන්තර්ගත කරයි. දානියෙල්ගේ පොතෙහි "දෛනිකය" යනු භබේක්කුක්ගේ පුවරු දෙක මත නිරූපිත සත්‍යයන්ගෙන් එකක් වන අතර, එබැවින් එය ආරක්ෂා කළ යුතු මූලික සත්‍යයකි; අන්තිමේදී එය බොරු හා ව්‍යාජ මැණික් හා මුදල්වලින් වැසී යන සත්‍යයකි. එම ශුද්ධ ප්‍රස්තාර දෙක මත නිරූපිත සෑම සත්‍යයකටම එලන් වයිට්ගේ ලේඛන තුළ සෘජු, දේවානුභාවය ලත් අනුමෝදන තිබීම අහඹු කරුණක් නොවේ. "දෛනිකය" ඇතුළුව එම මූලික සත්‍යයන්ගෙන් කවරක් හෝ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම යනු එකවරම භවිෂ්‍යවාණිමයේ ආත්මයේ අධිකාරය ද ප්‍රතික්ෂේප කිරීමය.

"එවි ට මම 'Daily' සම් බන් ධයෙන් දු වු වේ , 'sacrifice' යන වචනය මනු ෂ්‍ය ප්‍ර ඥාවෙන් එකතු කරන ලද්ද දක් බවත් , එය පාඨයට අයත් නොවන බවත් ය; තවද වි නි ශ් වය

පැයේ හඬ ප්‍ර කාශ කළ අය වෙත එහි නි වැරදි අවබෝධය ස් වාමි න් වහන් සේ දු න් සේ ක. 1844 ට පෙර, එක් සන් භාවය පැවති කාලයේ , සැහෙන තරම් සි යල් ලෝම 'Daily' පි ළි බඳුනි වැරදි දෘෂ් ටි යෙහි එක් සන් ව සි ටි යහ; එහෙත් 1844 න් පසු සහගත නත් න් වය තු ළ, වෙනත් දෘෂ් ටි සම් මත කරගනු ලැබූ අතර, අන් ධකාරය අවු ලේ භාවයන් අනතු රු ව පැමි ෂ් යේ ය." Review and Herald, November 1, 1850.

"විනිශ්චයේ පැයේ හඬා කෑම" දුන් අය, "දෛනිකය" යන්න හෙළිදරව් නොකළ දේවවිරෝධී ආගමිකත්වයේ සංකේතයක් ලෙසත්, සහ/හෝ හෙළිදරව් නොකළ දේවවිරෝධී රෝමයේ සංකේතයක් ලෙසත් අවබෝධ කරගත්හ. ඔවුන්ගේ අවබෝධයට ඇතුළත්ව තිබුණේ, දානියෙල් පොතෙහි එම ඡේදයට "පූජාව" යන වචනය අයත් නොවන බවත්, එය King James බයිබලයේ පරිවර්තකයන් විසින් (මානව ප්‍රඥාව අනුව) එක්කරන ලද්දක් බවත් ඔවුන් අවබෝධ කරගෙන සිටි බවය. ආරම්භක පුරෝගාමීන්ගේ අවබෝධයට තවද ඇතුළත්ව තිබුණේ, "දෛනිකය" සැමවිටම පාප් බලයේ සංකේත දෙකෙන් එකක් සමඟ සම්බන්ධ කර ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ බවත්, හෙළිදරව් නොකළ දේවවිරෝධී ආගමිකත්වය ("දෛනිකය") සැමවිටම පාප් සංකේතයට පෙර පැමිණි බවත්ය. ඒවා සැමවිටම ප්‍රවේශන ඉතිහාසයට ඇතුළුවූ අනුපිළිවෙළට අනුව හඳුනාගනු ලැබුවේය. දානියෙල් සහ එළිදරව් පොත් කිසිවිටෙකත් පාප්වාදයට පෙර හෙළිදරව් නොකළ දේවවිරෝධී ආගමිකත්වය පැමිණෙන එම ඓතිහාසික අනුක්‍රමයෙන් ඉවත්වන්නේ නැත; එළිදරව් පොත බොරු අනාගතවක්තෘ නම් වූ තුන්වන විනාශක බලය හඳුන්වාදෙන විටද, එම අනුක්‍රමය සැමවිටම රැකගනු ලැබේ.

අපෝස්තුලු පාවුල්ගේ උපදේශනය නොතිබුණහොත්—අනාවැකියේ ශාඛිදික දේවල් කුරැසියේ කාලපරිච්ඡේදය තුළ ආත්මික දේවලට පරිවර්තනය වූ බව—යෝහන් හැර සියලු සුභාරංචිවල සොයාගත හැකි, යෙරුසලමේ විනාශය පිළිබඳ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ අනාවැකිය සමඟ සම්බන්ධව දුර්ගතියක් උද්භව වේ. දානියෙල්ගේ පොතෙහි "දෛනිකය" සමඟ සම්බන්ධ වූ පාප්ධුරයේ සංකේත දෙක නම් විනාශයේ පිළිකුල සහ විනාශයේ අපරාධය ය. එම සංකේත දෙක මාගයාගේ ලකුණ (පිළිකුල) සහ මාගයාගේ රූපය (අපරාධය) නියෝජනය කරයි.

පාප් පදවිය විසින් තමා විරුද්ධමතවාදීන් ලෙස සලකන අය ඝාතනය කිරීමට අවසර දෙන අතික්‍රමය නම්, දේවස්ථානය සහ රාජ්‍යය එකට සම්බන්ධ වීමයි; එහි එම සම්බන්ධතාවය පාලනය කරන්නේ දේවස්ථානයය. එබැවින්, දානියෙල් විසින්, පාප් මාගයාගේ රූපය වන දේවස්ථානය හා රාජ්‍යය එකමුතුව, විනාශකාරී අතික්‍රමය ලෙස නිරූපණය කරයි. බයිබලය රූපවන්දනාව පිළිකුලක් ලෙස හඳුන්වයි; පාප් බලයේ සියලු රූපවන්දනාව එහි රූපසබන් දිනය තුළ නිරූපිත වේ. යොහන් එය මාගයාගේ ලකුණ ලෙස හඳුන්වයි, දානියෙල් එය විනාශය ඇතිකරන පිළිකුල ලෙස හඳුන්වයි.

ඒවායි න් එකකි න් කු ඩා අඟක් එකක් නි ක් ම ආයේ ය; එය දකු ශුටන් නැගෙන මනා භූ මි ය දෙසටත් අති ශයි න් මහත් වි ය. එය ස් වර් ගයේ සේ නාව දක් වා මහත් වි ය; එය සේ නාවෙන් සමහරෙකු න් තාරකායන් ගෙන් සමහරෙකු න් බි හෙළා ඔවු න් පාගා දැමු වේ ය. එසේ ය, එය සේ නාවේ අධි පති යා දක් වා පවා තමා උසස් කරගත් තේ ය; ඔහු නි සා දෛනි ක පූ ජාව ඉවත් කරනු ලැබී ය, ඔහු ගේ ශු ද් ධස් ථානයේ ස් ථානයද බි ද දමනු ලැබී ය. වරදකාරකම නි සා දෛනි ක පූ ජාව

වි රු ද් ධව සේ නාවක් එයට දෙනු ලැබී ය; එය සත්‍ය ය බි මට හෙළ වේ ය; එය ක්‍රි ය කරමි න් සඵල වී ය. දානි යෙල් 8:9-12.

අපි මෙම වචන වෙනත් ලිපියක වැඩි විස්තරයෙන් සලකා බලන්නෙමු; එහෙත් එකොළොස්වන වචනයේදී, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට විරුද්ධව තමා උසස් කරගත් බලය වූයේ පෞරාණික රෝමයයි; ඔහු උපන් අවස්ථාවේදී ඔහු මරා දැමීමට උත්සාහ කළද, අවසානයේ කුරුසියේදී එය කළහ. එම වචනයෙහි "ඔහු විසින්" (පෞරාණික රෝමය), "නීත්‍යය ඉවත් කරන ලද්දේය" යයි සඳහන් වේ. "ඉවත් කරන ලද්දේය" ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති හෙබ්‍රෙව් වචනය "rum" වන අතර, එහි අර්ථය "උස් කොට උසස් කිරීම" යන්නයි. පෞරාණික රෝමය බහුදේවවාදයේ ආගම උස් කොට උසස් කරනු ඇත; ඉතිහාසයේදී ඔවුන් එය සැබවින්ම කළහ. එබැවින් ඔවුන් "පෞරාණික" රෝමය ලෙස හඳුන්වනු ලබති.

ඊළඟ පදය මගින් පැහැදිලි කරන්නේ පාප්වරුන්ගේ රෝමයට "සෙනඟක්" (යුධ බලයක්) දෙන ලද බවය; එය "නීත්‍යය"ට (අනෙකුත් ලෙස නම් වූ පිළිම නමස්කාරයට) විරුද්ධව, හෝ එය ජය ගැනීම සඳහා වූ දෙයකි. මෙය ද ඉතිහාසයේ සත්‍ය කරුණකි; මක්නිසාද පාප් පදවිය (ඇයට කිසි දිනෙක ඇගේම හමුදාවක් නොතිබුණද) තම බලයට උදාවීම මත තබා තිබූ වැළැක්වීම ජය ගැනීම සඳහා යුධ බලය භාවිතා කළාය. ඒ බලය පැමිණියේ පිළිම නමස්කාරීක රෝමයෙන්ය. ඇය භාවිතා කළ යුධ බලය ඇයට "අපරාධය" මගින් දෙන ලද්දේය; මක්නිසාද ක්‍රි.ව. 538 වර්ෂයේදී ඇය සිංහාසනය මත තැබූ රජුන්ගේ හමුදාවන් පාලනය කිරීමට ඇයට ඉඩ දුන් අපරාධය වූයේ සභාව හා රාජ්‍යය එක්කිරීමේ අපරාධයයි. පළමුව, එකොළොස්වන පදයේ පිළිම නමස්කාරීක රෝමය පිළිබඳව සඳහන් කරනු ලබයි; එහිදී ගිණියාට දැනුම් දෙනු ලබන්නේ පිළිම නමස්කාරීක රෝමය ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට විරුද්ධව නැගී සිටින බවත්, එය පිළිම නමස්කාර ආගම උසස් කරන බවත්ය.

ඊළඟ පදය, පාප්පත්වාදයට ඇයව විරුද්ධව ප්‍රාචීන රෝමය ක්‍රියාත්මක කළ වූ වළක්වීම ජයගෙන ඉවත් කිරීමට ඉඩ දුන් සභාව සහ රාජ්‍යය ඒකාබද්ධ වීමේ අතික්‍රමණය විස්තර කරයි. ඉතිහාසය එම පද දෙකම අදාළ කරගැනීම තහවුරු කරයි. "දෛනිකය" යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට විරුද්ධව සිටි බලය වූ ප්‍රාචීන රෝමය හෝ ප්‍රාචීන රෝමය විසින් උසස් කරනු ලැබූ පගානි ආගමය යන දෙකෙන් එකක් වේ. එවිට "දෛනිකය" යන සංකේතයට පසුව පාප්පත්වාදය පැමිණෙන්නේ, පාප්පත්වාදයට එහි අපවිත්‍ර කාර්යය ඉටු කිරීමට හමුදාවක් සමඟ බලය ලබා දෙන දේ වූ සභාව සහ රාජ්‍යය ඒකාබද්ධ වීමේ අතික්‍රමණය එයින් හඳුනා දෙන බැවිනි. දානියෙල් විසින් "දෛනිකය" යන පදය තෙවැනි වරට භාවිතා කිරීම, ඇඩ්වෙන්ටිස්වාදයේ මධ්‍යම ස්ථම්භය වන පිළිතුර නිපදවන ප්‍රශ්නයයි.

එවිට එක් ශුද්ධවරයෙකු කථා කරනු මම ඇසීමි; තවත් ශුද්ධවරයෙකු, කථා කළ ඒ නියම ශුද්ධවරයාට, "දිනපතා පූජාව ගැනත්, විනාශකාරී අපරාධය ගැනත් වූ දර්ශනය, ශුද්ධස්ථානයන් සේනාවන් පාදතලයට යටත් කර දමනු ලබන පිණිස, කොපමණ කලක් පවතින්නේද?" යයි කීවේය. දානියෙල් 8:13.

මෙම පදයේ දී දර්ශනය කොපමණ කාලයක් පවති න් නේ ද යන ප්‍රශ්නය අසනු ලැබේ එබැවින් එය නිශේෂ්ඨ කළ යුතු න් නේ කාලාන්තරයක් පිළිබඳ පිළිතුරක්

කාලයේ එක් නිශ්චිත වක්ෂි ලිඛිත බඳනාවේ. ප්‍රශ්නය වන්නේ දර්ශන දිනයකදී ඉටු වන්නේ ද යන්න නොව, දර්ශනයේ කාල පරාසයකු මක් ද යන්නයි. පදය “කවදාද?” යන ප්‍රශ්නය අසන්නේ නැත; එය “කොපමණ කාලයක් ද?” යන ප්‍රශ්නය අසයි. දර්ශනය අදාළ වන්නේ විනාශක බලයන් වන අජාති කන් වයසි ලිඛිත බඳවය, එය “දෙදෙනි කය” ලෙස නිරූපණය කර ඇත; තවද, පාප් ධර්මය අදාළ වන්නේ භූමියේ රජවරුන් සමඟ ඇය කාමම්භාවාරය කරන විට සම්පූර්ණ වන පාප්වත් වශේ අපර ලෙස නිරූපණය කර ඇත. අජාති කන් වයස අනුව පැමිණෙන පාප් ධර්මය දක්වා වූ විනාශක බලයන් දෙක, “seven times” කාලයක් පුරා ශුද්ධස්ථානය සහ සේනාදාය පාලන කාලය වන්නට නියමිත වන්නේ බුද්ධයා විසිනි.

බබ්ලෝනියාවේ කාලයේදී ආරම්භ වී ක්‍රි.ව. 70 දී අනාගතික රෝමය විසින් යෙරුසලම විනාශ කරනු ලැබීම දක්වා දිගු වූ සත්‍ය අර්ථයේ ශුද්ධස්ථානය පාලන දැමීම, ඉතිහාසයේ ආරම්භයේ සිට අවසානය දක්වා අනාගතික බලයන් විසින් සිදු කරන ලද බව හඳුනාගැනීම වැදගත්ය. එබැවින්, බහුවචනයෙන් අදහස් කරන සත්‍ය අර්ථයේ අනාගතිකත්වයම සත්‍ය අර්ථයේ ශුද්ධස්ථානය හා සත්‍ය අර්ථයේ සේනාව (දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව) පාලන දැමීය. එහෙත් ආත්මික රෝමය ආත්මික යෙරුසලම හා ආත්මික ඉශ්‍රායෙලය පාලන දැමීය.

එහෙත් දේවමාළිගාවෙන් පිටත ඇති අංගණය අත්හැර දමන්න; එය මිනුම් නොකරන්න; මක්නිසාද එය ජාතීන්ට දී තිබේ. ඔවුන් ශුද්ධ නගරය මාස හතළිස් දෙකක් පාදනලයෙන් පාලනය කරන්නෝය. තවද මම මාගේ සාක්ෂිකරුවන් දෙදෙනාට බලය දෙනෙමි; ඔවුන් ගෝණිවස්ත්‍ර ඇඳගෙන දවස් එක්දහස් දෙසිය හැටක් අනාවැකි කියන්නෝය. එළිදරව් 11:2, 3.

ස්නාපක යොහාන් තම සේවයේ සම්පූර්ණත්වය නොදැන සිටියද, භූමිකා පූජාස්ථානයෙන් ස්වර්ගීය පූජාස්ථානයට වූ යුග-පරිවර්තනය හඳුනා දැක්වූ සම්බන්ධක-සන්ධාන අනාගතවක්තෘවරයෙකු විය. පාවුල්, ශාඛිදික ඉශ්‍රායෙලයෙන් (සේනාව) ආත්මික ඉශ්‍රායෙලයට වූ යුග-පරිවර්තනය හඳුනා දැක්වූ සම්බන්ධක-සන්ධාන අනාගතවක්තෘවරයෙකු විය. මාස හතළිස් දෙකක් පසින් මැඩින ලද්දේ ආත්මික යෙරුසලමය.

“මෙහි සඳහන් කාලපරිච්ඡේදයන්—‘මාස හතළිහක් හා දෙකක්,’ සහ ‘දහසක් දෙසිය හැට දවස්’—එකම කාලය වන අතර, ඒවා එකසේම ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සභාව රෝමයෙන් පීඩාවට ලක්ව සිටිය යුතු කාලය නිරූපණය කරයි. පාප්වරුන්ගේ ප්‍රභූත්වයේ අවුරුදු 1260 ක් ක්‍රි.ව. 538 දී ආරම්භ වූ අතර, එබැවින් එය 1798 දී අවසන් විය යුතුය. එම කාලයේදී ප්‍රංශ හමුදාවක් රෝමයට ඇතුළුව පාප්තුමා සිරකරුවෙකු කළ අතර, ඔහු නිර්වාසිතභාවයේදී මිය ගියේය. ඉන් ටික කලකට පසු නව පාප්වරයෙකු තෝරා පත්කරනු ලැබුවද, එතැන් පිටත් පාප් පදවියට අයත් ධුරාවලිය පෙර නිබ්බලය නැවත කිසිදා භාවිත කිරීමට සමත් වී නැත.” The Great Controversy, 266.

පාවුල් හඳුනාගන්නේ, කුරුසියේ ඉතිහාසයේ සිදුවූ එම සංක්‍රාන්තියේදී, “ඉහළ සිටින” ආත්මික යෙරුසලම දෙවියන් වහන්සේ තම නාමය තැබීමට තෝරාගත් නගරය බවට පත් වූ අතර, ශාස්ත්‍රීය යෙරුසලම බයිබලීය අනාවැකියේ යෙරුසලම වීම නවතා දැමූ බවය.

මක්නිසාද මේ ආගර් අරාබියේ පිහිටි සිනායි කන්දය; ඇය දැනට තිබෙන
යෙරුසලමට සමාන වන්නීය, මක්නිසාද ඇය තම දරුවන් සමඟ වහල්කමේ
සිටින්නීය. එහෙත් ඉහළින් තිබෙන යෙරුසලම නිදහස්ය; ඇය අප සියල්ලන්ගේ
මාතාවය. ගලානි 4:25, 26.

මෙම සත්‍යය නිවැරදිව අවබෝධ කරගැනීම අත්‍යවශ්‍යය; බයිබල් අනාවැකිවල
සංකේතය ලෙස ශාඛිදික යෙරුසලම අසත්‍ය ලෙස යොදාගැනීම, රෝම පෝප්වරයා
අන්තික්‍රිස්තුස් බව පෙන්වන සත්‍යය බිඳ දැමීමට ජෙසුයිව්වරුන් විසින් නිර්මාණය
කරන ලද රැවටීමේ කොටසකි. එම අසත්‍ය ඉගැන්වීම, පතින ප්‍රොටෙස්තන්තවාදය
තුළ ඔවුන්ට නවීන යුදෙව් ජාතිය වන ඉශ්‍රායෙලය අනාවැකියේ සංකේතයක් ලෙස
වැරදි ලෙස සලකා බැලීමට ඉඩ සලසන විශ්වාසයක් උපදවයි. ශාඛිදික යෙරුසලම
කුරුසියේ කාලයේදී දෙවියන්වහන්සේගේ යෙරුසලම වීම නවත්වා දැමීය.

“යෙරුසලමේ නගරය නවත් ශුද්ධ ස්ථානයක් නොවේ. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ
ප්‍රතික්ෂේප කිරීමත් කුරුසියෙහි ඇණගැසීමත් නිසා දෙවියන්වහන්සේගේ ශාපය
එය මත තිබේ. වරදකාරීත්වයේ අදුරු කැළලක් එය මත රැඳී ඇත; ස්වර්ගයේ
පවිත්‍රකරන ගිනි මඟින් එය පවිත්‍ර කරනු ලබන තුරු එය නැවත කිසිදා ශුද්ධ
ස්ථානයක් නොවනු ඇත. පාපයෙන් ශාපිත වූ මේ පොළොව පාපයේ සෑම
මලිනකමකින්ම පවිත්‍ර කරනු ලබන කාලයේදී, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ නැවත ඔලිව්
කන්ද මත සිටිනු ඇත. උන්වහන්සේගේ පාද එය මත තබන විට, එය දෙකඩ වී
විශාල තැනිතලාවක් බවට පත්වනු ඇත, දෙවියන්වහන්සේගේ නගරය සඳහා
සූදානම් කරන ලද එකක් ලෙස.” Review and Herald, July 30, 1901.

ලෝකයේ අවසානය පිළිබඳ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ අනාවැකිය අප සලකා බලන විට,
සත්‍ය යෙරුසලම හා ආත්මික යෙරුසලම අතර වූ විභේදනයේ අදාලත්වය සලකා
බලනු ලැබේ. දානියෙල් “දෙදනික” යනුවෙන් හඳුන්වන දේ සිව්වන වරට හඳුනා
දක්වන්නේ එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේය.

තවද ඔහුගේ පාර්ශ්වයෙන් හමුදා නැගී සිටින්නෝය; ඔවුන් බලයේ ශුද්ධස්ථානය
අපවිත්‍ර කරනු ඇත, නිතර පූජාව ඉවත් කරනු ඇත, සහ පාඨකම ඇතිකරවන
පිළිකුල ස්ථාපිත කරනු ඇත. දානියෙල් 11:31.

මෙම පදය ක්‍රි.ව. 538 දී පාපීය රෝමය විසින් පෘථිවියේ සිංහාසනය මත පාප පදවිය
ස්ථාපිත කළ ක්‍රියාව හඳුන්වා දෙයි. “බාහු” යනු ක්‍රි.ව. 496 දී ග්‍රැන්ක්වරුන්ගේ රජු වූ
ක්ලෝවිස්ගෙන් ආරම්භ වී පාප පදවිය වෙනුවෙන් නැගී සිටි පාපීය රෝමයේ යුදමය
බලය නිරූපණය කරයි. ක්ලෝවිස්ට පසු විවිධ යුරෝපීය රජවරු පාප පදවිය ස්ථාපිත
කිරීමට කටයුතු කළහ; එහෙත්, තීරුහි වෙසඟන සමඟ සභාව සහ රාජ්‍යය එක් කළ
සන්ධානයක් ගොඩනඟා අධිර්ම කරමින් ඔවුන් ප්‍රතික්‍රමණය කළ පසු, එම යුරෝපීය
රජවරුන් (බාහු) පාප පදවිය සඳහා කළ කරුණු හතරක් මෙම පදය හඳුන්වා දෙයි.

ඔවුන් පාප් ධුරයේ පක්ෂයට නැඟී සිටි පසු, එය බුද්ධිමත් බලයේ සංකේත
පූජකවාදී ද පාප්වාදී ද රෝමයේ බලසම්පත් තත්ත්වයට සංකේත නව රෝම නගරය “අග
කළහ” නොහොත් විනාශ කළහ. මෙම පදයේ සඳහන් එම අගුද්ධ කි රී ම, වසර
ගණනාවක් පුරා නැවත නැවතත් සිදු කරන ලද්දේ, රෝම නගරය අඛණ්ඩ යුධ
ප්‍රහාරවලට යටත් කරනු ලැබී මතු ළිනි. ඒ යුරෝපීය රජවරුන් (හස්තයන්) “

ඉවත් කරනු ඇත." මෙම පදයේ "ඉවත් කරනු " ලෙස පරි වර් තනය කර ඇති හෙබ්‍රෙ ටි වචනය අටවන අධ්‍යයයේ මෙන් "රු මි " නොවේ . මෙම පදයේ "ඉවත් කරනු " ලෙස පරි වර් තනය කර ඇති වචනය "සු ර් " වන අතර, එහි අර්ථය ඉවත් කිරීමයි . යු රෙ රජවරුන් ගේ හස්තයන් ක්‍රි .ව. 508 දී පාප් ධුරයේ උද්‍යානයට එරෙහි ව පැවති පි තමස් කාරී ය ප්‍රති රෝධය ඉවත් කරනු ඇත. එවිට ක්‍රි .ව. 538 දී , ඒ හස්තයන් පාප් හු මි යේ සි ංභාසනය මත ස්ථාපිත කරනු ඇත. අනතුරුව, එම වසරේ ම ඔර් ලි ය මන්ත්‍ර ණාසභාවේ දී , පාප් ධුරය ඉරිදා නීති යක් ක්‍රියාත්මක කළේ ය.

තමස්කාරයේ දිනයක් ලෙස ඉරිදා වන්නේ සොයුරිය වයිට් "රුපවන්දනාමය" සඟන ලෙස හඳුන්වන්නා වූ දෙයයි; රුපවන්දනාව යනු "අපවිත්‍ර කරුණ" යන වචනයට බයිබලීය වශයෙන් සම්පූර්ණ නිර්වචනයයි. ක්‍රි.ව. 538 වර්ෂයේදී, අජාතික රෝමයේ බාහු විනාශය ඇති කරන අපවිත්‍ර කරුණ පිහිටුවීය.

"දෙවියන් ආශීර්වාද නොකළ දවසක් වන මුර්තිමත් සඟන් දිනය උසස් කොට තමස්කාර කරන සියල්ලෝම, දෙවියන් ඔවුන්ට දුන් හැකියාවේ සියලු බලයෙන්, එය වැරදි භාවිතයකට විකෘති කරමින්, සානන්ටන් ඔහුගේ දූතයන්ටත් උපකාර කරති. ඔවුන්ගේ විචාරශක්තිය අත්හැර කරන වෙනත් ආත්මයකින් ප්‍රේරණය ලැබ සිටින බැවින්, ඉරිදා දිනය උසස් කිරීම සම්පූර්ණයෙන්ම කතෝලික සභාවේ ස්ථාපිත ආයතනයක් බව ඔවුන්ට දැකගත නොහැක." Selected Messages, book 3, 423.

අපි මේ මොහොතේ හඳුනාගත් තිස් එක්වැනි වාක්‍යයේ යෙදුම අනාවැකිද ඉතිහාසයද තහවුරු කරති. අනාවැකිය මෙම යෙදුම තහවුරු කරයි යැයි අප කියන විට, එයින් අදහස් කරන්නේ මේ මොහොතේ ඒවා සාකච්ඡාවට නොගෙන, මේම කරුණුම සම්බන්ධයෙන් කතා කරන අනෙකුත් අනාවැකි ද පවතින බවයි. දැනියෙන් "දෙදනිකය" යන පදය භාවිත කරන පස්වැනි හා අවසාන අවස්ථාව දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ දක්නට ලැබේ.

දිනපතා පුද පූජාව ඉවත් කරනු ලබන කාලයේ සිටත්, විනාශය ගෙන එන පිළිකුල්කම පිහිටුවනු ලබන කාලයේ සිටත්, දවස් එක්දහස් දෙසිය අනුවක් වන්නේය. බලා සිට, දවස් එක්දහස් තුන්සිය තිස්පහ දක්වා පැමිණෙන්නා භාග්‍යවන්තය. දැනියෙන් 12:11, 12.

අනාවැකියන් ඉතිහාසයත් තහවුරු කරන්නේ, ක්‍රි.ව. 508 වර්ෂයේදී පාප් පදවියේ උදයයට එරෙහි ප්‍රතිරෝධය මූලික වශයෙන් අවසන් වූ බවය; දැනියෙන් 7 වන පරිච්ඡේදය හඳුනා දක්වන පරිදි හුගෝලීය බාධක තුනෙන් අවසාන එක වූ ගෝන්වරු උදුරා දමනු ලැබූ විටය.

මම ඒ අඟ ගැන සිතමින් සිටියෙමි; එවිට, බලන්න, ඒ අතරින් තවත් කුඩා අඟක් උදාවීය; එය ඉදිරියේ පළමු අඟ තුනක් මුල් සමඟම උදුරා දමනු ලැබීය. තවද, බලන්න, ඒ අඟෙහි මනුෂ්‍යයෙකුගේ ඇස්වලට සමාන ඇස්ද, මහත් දේ කථා කරන මුඛයක්ද තිබුණේය. දැනියෙන් 7:8.

ඉවත් කරනු ලැබූ අඟ තුන, ශුද්ධ වූ පුරු දෙක මත දර්ශනය කර ඇත; තවද ඒ හුගෝලීය බාධක තුනෙන් තෙවැන්න ක්‍රි .ව. 508 වර්ෂයේ දී රෝම නගරයෙන් පලවූ හැරි නව්ට, පාප් බලයේ උද්භවයට එරෙහි වූ ප්‍රතිරෝධය ඉවත් කරනු ලැබීය. එකොළොස් වන වචනයෙහි සඳහන් කර ඇති පිහිටුවීම්, 508 සහ 538 අතර වූ අවුරුදු

නි හ නි යෝජනය කරයි . එය දෙවි යන් වහන් සේ ගේ මාලි ගාවතු ළ පාපයේ මනු
පි හි වු වී ම සඳහා වූ සු දානම සම සු ර් ණ කරන ලද අවු රු දු නි හක් හඳු නා දක

"ඉවත් කරන ලද්දේ" යනුවෙන් පරිවර්තනය කර ඇති වචනය "sur" ද වන අතර, එහි
අර්ථය ඉවත් කිරීමයි; 508 දී පාප්වරයේ උදයයට එරෙහි වූ ප්‍රතිරෝධය ඉවත් කරන ලදී
(ගෙන යන ලදී). එම දිනයෙන් අවුරුදු එක්දහස් දෙසිය අනුවක් ගණනය කළ විට, ඔබ
1798 සහ පාප්වරයට ඇති වූ මාරාන්තික තුවාලය වෙත පැමිණෙයි. දින එක්දහස්
තුන්සිය නිස්පහක් ගණනය කළ විට, ඔබ පළමු බලාපොරොත්තු බිඳවැටීමත්, 1843
අවුරුද්දේ අතිඅවසානයේ ප්‍රමාද කාලයේ ආරම්භයත් වෙත පැමිණෙයි. එම පදය 1843
වෙත "පැමිණෙන්නාට" ආශීර්වාදයක් පොරොන්දු කරයි. "පැමිණෙන්නේ" යන
වචනයේ අර්ථය ස්පර්ශ කිරීමයි. 1844 හි පළමු දවස පළමු බලාපොරොත්තු බිඳවැටීම
සලකුණු කරයි; එහෙත් 1843 හි අවසාන දවස 1844 හි පළමු මොහොත ස්පර්ශ කරයි.
අවුරුද්දක අවසාන දවස ඊළඟ අවුරුද්දේ පළමු දවස ස්පර්ශ කරයි. එම දිනයට
සම්බන්ධ වූ ආශීර්වාදය ඉතිහාසය හා අනාවැකිය මගින් තහවුරු කරනු ලැබේ.

"දෛනිකය" යන දේ මූලික සත්‍යයක් ලෙස ඇති වැදගත්කම පිළිබඳ අපගේ විමර්ශනය,
ඊළඟ ලිපියෙන්ද අපි තවදුරටත් පවත්වාගෙන යන්නෙමු.

1840-1844 කාලයේ දී දෙන ලද සියලු පණිවිඩ දැන් බලවත් ලෙස ප්‍රකාශ කළ යුතුය,
මක්නිසාද බොහෝ දෙනා තම දිශානතිය අහිමි කරගෙන ඇත. එම පණිවිඩ සියලු
සභාවලට යා යුතුය.

"ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මෙසේ පැවසූ සේක, 'ඔබගේ ඇස් දකින්නාහ බැවින්, ඔබ
ආශීර්වාදලත්ය; ඔබගේ කන් අසන්නාහ බැවින්, ඒවාද ආශීර්වාදලත්ය. මක්නිසාද
සැබවින්ම මම ඔබට කියමි, ඔබ දකින දේවල් දැකීමට බොහෝ
අනාගතවක්තෘවරුන් සහ ධර්මිෂ්ඨ මනුෂ්‍යයන් ආශා කළත් ඒවා නොදුටුවෝය;
ඔබ අසන දේවල් ඇසීමටද ඔවුන් ආශා කළත් ඒවා නොඇසුවෝය' [Matthew 13:16,
17]. 1843 සහ 1844 යන වර්ෂවලදී දක්නට ලැබූ දේවල් දුටු ඇස් ආශීර්වාදලත්ය."

"පණිවිඩය දෙන ලදී. තවද එම පණිවිඩය නැවත ප්‍රකාශ කිරීම ප්‍රමාද නොවිය යුතුය;
මක්නිසාද කාලයේ ලකුණු සම්පූර්ණ වෙමින් පවතී; අවසාන කාර්යය ඉටු කළ
යුතුය. කෙටි කාලයකදී මහත් කාර්යයක් සිදු කරනු ලැබේ. ඉක්මනින්ම
දෙවියන්වහන්සේගේ නියමයෙන් දෙනු ලබන පණිවිඩයක් එය මහත් හඬක් බවට
වර්ධනය වන ලෙස ප්‍රකාශ කරනු ලැබේ. එවිට දානියෙල් තම කොටසෙහි නැගී
සිටිමින්, තම සාක්ෂිය දෙනු ඇත." Manuscript Releases, වෙළුම 21, 437.